

"Fâni, beş-on senelik cemali bâkileştirmek için, meşru bir tarzda istimal ile o nimete şükredecek. Yoksa ihtiyarlıkta uzun zaman istiskale maruz kalıp, meyusane ağlayacak." Bu ifadeleri açıklar mısınız?

Nasıl ki, gençlik nimeti hayırda kullanılır ise, insana ebedi bir cenneti ve o cennet içinde ebedi bir gençliği kazandırıyor. Aynı şekilde bize emaneten verilmiş güzelliği Allah'ın razı olduğu dairede kullanırsak o güzellik bize ahiret de cennette ebedi bir güzellik olarak geri dönecektir. Yoksa bu beş on senelik güzelliği haramlarda bir meta olarak sarf edersek, hem ebedi güzellikten mahrum oluruz, hem de şiddetli bir azaba maruz kalırız.

Özet olarak, kadınlar fiziki güzelliklerini meşru ve helal dairede tesettüre riayet ederek bu nimete şükrederlerse, ahiret hayatında bunun daha güzelini ve ebedisini kazanırlar. Yoksa bu fiziki güzelliklerini insanları baştan çıkarmakta veya fuhşa teşvik etmekte sarf edip büyük fitnelere sebebiyet verirlerse, bunun cezası hem dünya hayatında insanlardan nefret ve soğukluk görmek hem de ahiret hayatında şiddetli bir azap şeklinde kendini gösterecektir.

Bu konu On Birinci Şua'nın Üçüncü Meselesi'nde detayları ile izah edilmiştir, bakılabilir. Orada geçen bir pasajı buraya alıyoruz:

"Bir zaman, Eskişehir Hapishanesinin penceresinde, bir Cumhuriyet Bayramında oturmuştum. Karşısındaki lise mektebinin büyük kızları, onun avlusunda gülerek rakediyorlardı. Birden, mânevî bir sinema ile elli sene sonraki vaziyetleri bana göründü. Ve gördüm ki, o elli altmış kızlardan ve talebelerden kırk ellisi, kabirde toprak oluyorlar, azap çekiyorlar. Ve on tanesi, yetmiş seksen yaşında çirkinleşmiş, gençliğinde iffetini muhafaza etmediğinden sevmek beklediği nazarlardan nefret görüyorlar, kat'î müşahede ettim. Onların o acınacak hallerine ağladım."(1)

(1) bk. [Şualar, On Birinci Şua, Üçüncü Mesele.](#)